

چگونه یک کمیته اخراجی تشکیل دهیم؟

شاید کمتر روزی باشد که خبر اخراج یا احتمال اخراج و بیکاری را از در و همسایه و دوست و فامیل و آشنای خود نشنویم. سونامی اخراج و بیکاری‌های گسترده خیلی وقت است که بالای سر ماست و درحال غرق کردن‌مان. این اخراج‌ها، مسأله گره گاهی جنبش کارگری در سال ۹۸ خواهد بود، بطوریکه صدها هزار نفر را در سال جدید خانه نشین و تأثیرات ویران کننده‌ای بر مبارزات طبقه کارگر خواهد گذاشت. یک اخراجی هر روز و هر ساعت را با سوال «چه باید بکنم» از سر می‌گذرانند. در این مطلب بر همین سوال تمرکز کرده‌ایم.

فردی که به تازگی خبر اخراجش به او ابلاغ شده، چنان زیر فشار وحشتناک روحی و روانی می‌رود که اصلاً باور نمی‌کند بتواند اقدامی در برابر این بیکارشدن آنهم در این وضعیت فاجعه بار اقتصادی انجام بدهد. بی‌خود نیست که خودزنی و خودکشی و دعوای خانوادگی و ... راه‌گزینی می‌شود برای تخلیه آن حجم عظیم خشم و استیصال.

اما آن چیزی که یک فرد اخراجی فراموش می‌کند آنست که همین حد از کلافگی و استیصال را عیناً دیگر همکاران اخراجی او هم دارند. منتها هر کدام خود را تک افتاده و تنها می‌بینند و پیگیری انفرادی برای تغییر این وضعیت را ناممکن. پس اولین قدم ارتباط گرفتن با همکاران اخراجی دیگر است. بهترین روش هم اینست که از همکارانی که هنوز شاغل هستند خواست که با کمک گرفتن از بخش اداری یا پرس و جوی همکاران از هر بخش لیست تمام اخراجی‌ها (به همراه شماره تماس آن‌ها) تهیه شود.

در گام بعد با ایجاد یک گروه تلگرامی خصوصی بر مبنای لیست شماره‌های افراد و دعوت آنان به گروه دعوت، می‌توان اولین اقدام را برای سازماندهی انجام داد. پس از راه افتادن گروه، هدف اصلی رو به اعضا بیان میشود و بسته به اینکه شرکت خصوصی است یا دولتی، در منطقه ویژه اقتصادی است یا غیر آن و اینکه از طریق چه نهادهایی می‌توان برای بازگشت به کار فشار آورد، بحث درباره نوع تاکتیک اعتراض و فشار جمعی، با همفکری اعضای گروه آغاز می‌شود.

در ابتدای کار نباید از این متعجب یا دلسرد شد که تعدادی این سازماندهی را بیهوده و بدون نتیجه بدانند، مهم آنست که همان افرادِ ولو اندک ولی "پای کار" به این سازماندهی تعهد بدهند.

برای راه‌اندازی کارزار، می‌توان از ابزارهایی مانند تماس با خبرنگاران، گزارش به رسانه‌های کارگری، انتخاب محل تجمع، همراهی خانواده‌ها در تجمع، راهپیمایی در سطح شهر و غیره استفاده کرد. سطح تعرضی بودن اعتراض، بسته به تعداد کارگران اخراجی دارد. اما یکی از عالی‌ترین شیوه‌های سازماندهی، همدستی و هماهنگی با شاغلانی است که در همان شرکت هنوز از کار اخراج نشده‌اند (اما سایهٔ اخراج بالای سرشان است). بدین ترتیب جمعی که در حالت عادی بیرون از شرکت شکل می‌گیرد، با همکاری شاغلان می‌تواند به درون شرکت کشیده شود و حتی امکان حضور و سخنرانی اخراجی‌ها درون محیط کار به وجود بیاید.

یکی دیگر از مهمترین شیوه‌های تقویت کارزار کمیتهٔ اخراجی‌های هر شرکت، ارتباط و هماهنگی با سایر اخراجی‌های دیگر آن شهر یا استان برای برگزاری

تجمع مشترک است. مسأله بعدی اعلام همبستگی- چه درون‌استانی و چه کشوری- از دیگر کمیته‌های اخراجیها و تجمعاتشان است (مثلاً در طول همین هفته گذشته، حداقل چهار تجمع اخراجی‌ها صورت گرفت: از پتروشیمی پارس عسلویه تا پالایشگاه بیدبلند، کارخانه ایران قوطی و جنگل‌بانان).

در یک کلام صدها هزار نفری که امسال طعم اخراج را میچشند، راهی ندارند جز آنکه ابتدا خود را سازماندهی کنند تا صدایشان تقویت شود، و سپس متحدینشان را از میان شاغلان، دانشجویان و ... بیابند. فعالیت درون یک کمیته اخراجی، نتیجه‌ای یکسبه حاصل نمیکند بلکه مانند سایر کارها، صبر می‌خواهد و سازماندهی.

ایجاد این کمیته‌ها از هر لحاظ ضرورتی هم برای افراد اخراج‌شده و هم کارگران در خطر اخراج و هم فراتر از آن ضرورتی برای دفاع از جنبش کارگری در سال جدید خواهد بود. این کمیته‌ها هزینه اخراج‌های فله‌ای را برای کارفرمایان و دولت سنگین‌تر کند و مانعی برای کوتاه شدن دست هزاران هزار کارگر از شریان‌های اقتصادی فراهم میکنند.

هرچند یک کمیته اخراجی امروز برای یک مسأله به اصطلاح صنفی مشخص یعنی بازگشت به کار تشکیل می‌شود، اما گامی پایه‌ای‌تر برای سازماندهی کارگران و پیش‌روی‌های بعدی اجتماعی و سیاسی کل طبقه کارگر خواهد بود.

کمیته عمل سازمانده کارگری - ۵ خرداد ۹۸

چگونه یک کمیته اخراجی تشکیل دهیم؟

KSazmandeh

اعلام همبستگی با سایر کمیته های اخراجی در سطح کشور

هماهنگی با سایر کمیته‌های اخراجی در سطح استان و برگزاری جمع‌ات مشترک

کمیته عمل سازمانده کارگری
KSazmandeh